

DOMOVNÍK

Charita
Opava

č. 3 – BŘEZEN 2023

CITÁT MĚSÍCE: „Základním zákonem lidských bytostí je jejich vzájemná závislost. Člověk je člověkem prostřednictvím druhých.“
Desmond TUTU, jihoafrický anglikánský arcibiskup, teolog, bojovník za lidská práva (1931–2021)V 15. ročníku fotosoutěže
MŮJ SVĚT bodovala Opava

Z velkého úspěchu se mohou těšit opavští autoři, kteří poslali své snímky do 15. ročníku fotosoutěže MŮJ SVĚT pořádané Charitou Opava. Ve velké konkurenci zaměstnanců, dobrovolníků a klientů z Charit celé České republiky totiž obsadili v jednotlivých kategoriích hned dvě první a tři třetí místa.

Členové odborné komise, kterými jsou vedle Jindřicha Štreita také jeho kolega z Institutu tvůrčí fotografie PPF Slezské univerzity v Opavě Jiří Siostrzonek a Viktor Hýbl z partnerské firmy ASEKOL, letos poprvé zasedali v nové cvičné kavárně sociálně terapeutické dílny Radost. Klienti Radosti zde pro ně připravili občerstvení a zároveň se s bravurou sobě vlastní zhostili obsluhování. A nejen to – nakonec jim předali i dárky ze své dřevařské dílny (viz foto na této straně). Soutěžní fotografie přišly z míst celé republiky, například z Pisku, Ústí nad Labem, Uherského Hradiště, Žďáru nad Sázavou, Mostu, Brna a řady dalších.

Komise snímky hodnotila tak jako každé pouze pod soutěžními čísly a jména vítězných autorů se dověděla až poté, co se hlasování uzavřelo. Kromě prvních třech míst v každé kategorii komise nešetřila ani čestnými uznáními, která udělila hned pěti autorům. Významných úspěchů letos dosáhli autoři z Opavy. Mistrové charitní keramické dílny Zuzaně Pavelkové komise udělila první místo v kategorii Svět kolem nás, a klientka sociálně terapeutické dílny Radost Jana Hertlová získala zlato v kategorii Jak to vidím já. Třetí místo v kategorii Portrét získala Zdislava Sovadinová, v kategorii Život kolem nás si bronzovou medaili

li odnáší Jana Ryplová a třetí místo v kategorii Jak to vidím já určené klientům patří Evě Rohovské z Domu sv. Cyrila a Metoděje. Výstavu oceněných snímků pak komise doplnila vedle jiných také fotografiemi opavských autorů Vlasty Bedrichové, Petra Kubesy, Pavla Palkoviče a Lucie Švejdičkové.

„I když letos přišlo méně snímků, než v předchozích ročnících, jejich kvalita je velmi dobrá a bylo z čeho vybírat,“ hodnotí patnáctý ročník fotosoutěže Jindřich Šreit. „Výstava bude určitě stát za to,“ dodává a zve všechny oceněné autory na opavskou vernisáž. Ta se uskuteční 7. března v 17 hodin v prostorách Historické výstavní budovy Vlezkého zemského muzea v Opavě.

Více informací včetně některých oceněných fotografií najdete v tomto Domovníku na str. 4.

Slovo ředitele

Pětadvacet let v Jaktarži

Ten tip jsem dostal od svého táty. Věděl, že Charita Opava se rychle rozrůstá, a protože má velké plány, nebudou jí prostory, ve kterých sídlí, zanedlouho dostačovat. Ani se mi nechce věřit, že už je to více než třicet let. Poté, co Charita Opava začínala po roce 1989 ve skromných podmínkách v takzvaném „domečku“ v areálu Mariana na Kylešovském kopci, se přestěhovala na faru v Kateřinkách. Ale i tady už nám bylo těsno. Potřebovali jsme zázemí nejen pro ředitelství, ale také pro zdravotní sestry, pečovatelky a další zaměstnance. Když jsem jako mladý nadšenec, který si troufá na cokoli, přišel za ředitelkou Aničkou Ekslerovou s nápadem koupit za několik milionů korun areál na Přemyslovců 26, čekal jsem, že mě slušně řečeno rychle vykáže ze dveří. Nestalo se, a i když jsme tolik peněz neměli, šla si areál obhlédnout a moc se jí líbil. Zelenou jsme dostali také od Rady Charity, motivací pro souhlas bylo i to, že si porídíme areál, který nám bude stačit na další dlouhá desetiletí.

Za těch pětadvacet let jsme se již stali neodmyslitelnou součástí Jaktarže. V areálu, který jsme v březnu 1998 koupili, vedle ředitelství sídlila sociálně terapeutická dílna, pečovatelská a ošetrovatelská služba, wellness centrum, linka důvěry, chráněné bydlení, šatník, chráněné dílny, údržba a mnoho dalšího. A především se záhy ukázalo, že prostory, které nám měly dostačovat na mnoho dalších let, už pro naše služby začaly být těsné stejně jako kdysi fara v Kateřinkách. Bylo to tehdy riskantní rozhodnutí, dnes už víme, že správné. Nikdo z nás nevidí do budoucnosti, ale vždy můžeme mít víru, že dobré úmysly budou podpořeny. Tak ať se nám na Přemyslovců 26 daří dalších pětadvacet let! Jan HANUŠ

BŘEZEN

Práce na Wellness centru pokračují

Wellness centrum na ulici Přemyslovců 26 v Jaktarži se v dohledné době představí ve zcela novém kabátě. Celý únor zde probíhaly stavební úpravy, díky kterým se zlepší podmínky práce našim nevidomým masérům a na návštěvníky čeká při procedurách výrazně lepší komfort. Stavební úpravy směřují k rekonstrukci a rozšíření čekárny a recepce, ale zásadně změní také interiér Wellness centra.

BŘEZEN

Tragická nehoda nám vzala kolegu

V únoru jsme se rozloučili s kolegou a spolupracovníkem Milanem Martínkem, který přišel o život vinou tragické dopravní nehody, která se odehrála v Jaktarži u zastávky před chráněnými dílnami. Milan, který byl hluchoněmý, zde vstoupil přímo do cesty mladé řidičce osobního auta. Událost znovu rozvířila diskuzi o nedostatečném zabezpečení chodců v daném úseku. Více na str. 3 a 8.

STALO SE

• Sbírka na pomoc obětem zemětřesení

K celostátní sbírce Charity Česká republika na pomoc lidem zasaženým katastrofálním zemětřesením v Turecku a Sýrii se přihlásila také Charita Opava. Podrobnější informace o humanitární sbírce a čísla účtů, prostřednictvím kterých můžete přispět i Vy, najdete na stránkách www.charitaopava.cz.

• Den vzácných onemocnění podruhé

Už podruhé se v úterý 28. února rozsvítil opavský kostel sv. Janů modrou, zelenou a fialovou barvou, které symbolizují Den vzácných onemocnění. Akci pořádala Charita Opava s členkou České asociace pro vzácná onemocnění Lenkou Martínkovou a spolkem kostela sv. Janů. Připojili se tak k tisícům míst na celém světě, na nichž si lidé připomínají, že pacientů se vzácným onemocněním žije na planetě přes tři sta milionů. Pro zájemce byly připraveny edukační letáky a také horký čaj.

KALENDÁRIUM

- **1. března 1995** zahájil činnost **Klub sv. Anežky**.
- **V březnu roku 2007** zahájil činnost náš mobilní hospic **Pokojný přístav**.
- Klienti **Mravenečku** se v **březnu roku 2009** zúčastnili na Slezskoostravském hradě v Ostravě natáčení České televize pro pořad Pomozte dětem.
- Nové místo získal v **březnu 2013** v supermarketu Terno v Jaktari **obchůdek Chráněné dílny**. Inspirativní zboží si v něm můžete pořídit dodnes.
- **Burzu dětského oblečení** jsme uspořádali v **březnu roku 2019** v pastoračním středisku minoritského kláštera na Masarykově třídě v Opavě. Proběhla v rámci akce „30 dobrých skutků k 30 letům Charity Opava“.

Členové Klubu svaté Anežky si prohlédli novou Radost

Vzácnou a početnou návštěvu hostili 14. února odpoledne v sociálně terapeutické dílně Radost v Jaktari. Na komentovanou prohlídku sem dorazila asi dvacítka členů Klubu sv. Anežky - dobrovolného sdružení Charity Opava. Po nově zrekonstruovaných a rozšířených prostorech je provedla vedoucí Radosti Lucie Švejdíková.

Lucie Švejdíková nejprve všechny seznámila s tím, jací klienti služby Radosti využívají, kolik jich je a jaký je jejich denní režim. Návštěvníci si pak prohlédli jednotlivé dílny od dřevařské, šicí až po cvičnou kavárnu a kuchyň a také relaxační prostory, které zde vznikly po rozsáhlé přestavbě. Mnohé z členek Klubu sv. Anežky si přitom pamatují prvopočátky Radosti, která začínala jako Rehabilitační dílny pro duševně nemocné a pro osoby s mentálním po-

stižením v roce 1992 v areálu Marianu. Díky srovnání se skromnými začátky před třiceti lety si tak mohly uvědomit, jak dlouhou cestu tato služba za třicet let své existence ušla. Na závěr je pak čekala káva a sladkosti, které jim naservírovali ve cvičné kavárně klienti Radosti. „Bylo to pro nás velmi zajímavé setkání a myslím, že v poznávání středisek a toho, jak se mění, budeme určitě pokračovat,“ dodala závěrem Marie Smolková z Klubu sv. Anežky.

Členové Klubu sv. Anežky se scházejí v Denním stacionáři pro seniory na Kylešovské ulici a pořádají řadu zajímavých přednášek, besed či výletů. Se svými vrstevníky v seniorském věku mohou při přátelském posezení sdílet společné zájmy, své životní příběhy a zkušenosti. Patříte-li mezi dříve narozené a chtěli byste se účastnit pestrého programu, který klub pro své členy pravidelně pořádá několikrát do měsíce, jste srdečně zváni. „Dvěře jsou otevřeny všem, kdo by se chtěli účastnit zajímavých setkání i pestrého programu,“ zve Marie Smolková a přidává své telefonní číslo 721 570 543, na které se jí mohou zájemci ozvat.

Radost opět na palubovce BK Opava

Tato tradice započala už před šesti lety, ale ani náhodou se z ní nestala rutina. Naopak, každoroční tréninky Basketbalového klubu Opava a klientů sociálně terapeutické dílny Radost mají pokaždé díky trenérovi Petru Czudkovi jiný a vždy originální program. Klienti Radosti se na své basketbalové idoly vždy tak těší, že před každým společným tréninkem nemohou dospát.

Nejinak tomu bylo ve středu 22. února, kdy mnozí z nich ve žlutých tričkách s logy BK Opava a Charita Opava a nápísem „Fandíme si navzájem“ nedočkavě postávali před basketbalovou halou už půl hodiny před začátkem setkání. Tentokrát si pro klienty Radosti jejich trenérský idol připravil basketbalový biatlon. Po rozcvičení v kruhu, které Petr

Czudek nazval „seznámení se s míčem“, se skupinka asi dvaceti klientů rozdělila na čtyři mužstva, přičemž každé z nich si vzala na starost trojice basketbalových reprezentantů. Nejdříve si vyzkoušeli házení na koš a pak začala regulérní část soutěže. Každý měl tři hody na koš, a za každý neproměněný ho čekalo trestné kolečko driblování

s míčem. Nakonec přišlo to, na co se všichni těší nejvíce - pravý a nefalšovaný zápas, ve kterém si klienti Radosti zahráli po boku velkých hvězd opavského i českého basketbalu.

Opavští basketbalisté ještě před rozloučením kolegy z Radosti pohostili čerstvým ovocem a Vineou a chybět samozřejmě nemohlo ani focení a podpisování fanouškovských kartiček.

„Děkujeme a těšíme se zase na Vaši návštěvu u nás v Jaktari,“ vzkazují Petru Czudkovi a jeho svěřencům navýsost spokojení klienti Radosti.

Víte, co je kašlátko? Vlastovičky navštívily Český rozhlas Ostrava

Vysílání rádia má v životě nevidomých nenahraditelnou roli. Pravidelnými posluchači a velkými fanoušky všemožných pořadů vysílání v rádiu jsou proto také klienti Domu sv. Cyrila a Metoděje pro zrakově postižené ve Vlastovičkách. Ve středu 15. února mohli navštívit Český rozhlas Ostrava, tedy místo, kde se mnohé jejich oblíbené pořady natáčejí a odkud se vysílají.

Český rozhlas Ostrava vysílající pro Moravskoslezský kraj vznikl v roce 1929 a je tak druhou nejstarší regionální stanicí Českého rozhlasu. „Navštívit toto místo bylo velkým přáním našich klientů, proto jsme zkusili Český rozhlas Ostrava oslovit, a k naší velké radosti to vyšlo,“ říká vedoucí Domu sv. Cyrila a Metodě-

je Zuzana Janků. Exkurze, při které je provázela manažerka komunikace Českého rozhlasu Ostrava Charlotte Kanyzová se svým kolegou, se zúčastnilo sedm klientů a sedm zaměstnanců Vlastoviček jako doprovod.

Nejprve si vyslechli informace o historii Českého rozhlasu, a pak se vy-

dali na prohlídku. „Navštívili jsme různá nahrávací studia, z nichž každé mělo jinou akustiku, vhodnou pro natáčení nejrůznějších zvuků. Radu zvuků nám zde také pouštěli a měli jsme hádat, co slyšíme, například dusot koňských kopyt, veverku, vytí vlka, plačící miminko, projíždění vlaku a podobně,“ líčí Zuzana Janků. Zazněla také spousta informací o tom, jak se jednotlivé pořady natáčejí a díky jakým technologiím dochází k jejich přenosu až do domácností. Všechny velice překvapilo, že program, který v rádiu trvá třeba jen deset minut, se často natáčí i několik hodin. „Měli jsme také možnost navštívit místnost, kde probíhají nejrůznější koncerty, které jsou vysílány v přímém přenosu, osahat si různé druhy mikrofonů, a dokonce usednout za mixážní pult a vyzkoušet si na chvíli, jako to je být moderátorem v rádiu,“ dodává Zuzana Janků. Velký zájem vzbudilo takzvané „kašlátko“. Tím je modrý knoflík, který může moderátor zmáčknout, když si chce odkašlat, aby to v přenosu nebylo slyšet. „Exkurze byla úchvatná, rezonovala v nás ještě mnoho dní. Moc za tuto možnost děkujeme,“ vzkazuje závěrem za klienty i za sebe Zuzana Janků.

Městská policie nám předala reflexní prvky pro zaměstnance

Tragická smrt našeho zaměstnance a kolegy, kterého srazilo auto na autobusové zastávce před Chráněnou dílnou Charity Opava na konci Jaktáře, nás znovu donutila usilovat o to, aby se na tomto místě snížila maximální povolená rychlost z devadesáti na padesát kilometrů za hodinu. Jednání se vyvíjejí dobrým směrem a k posunutí značky obce by mělo dojít v dohledné době.

Zároveň ale Charita Opava apeluje také na své zaměstnance, z nichž jsou v drtivé většině lidé s různými handicapami, aby na tomto nepřehledném místě sami více

dbali na svou bezpečnost. Vedení Chráněná dílna Charity Opava proto v této věci oslovilo Městskou policii Opava s žádostí o pomoc. V pondělí 20. února na základě

této výzvy navštívili chráněné dílny v Jaktáři ředitel Městské policie Opava Jiří Klein spolu s preventistou Markem Dýčkem, aby zde předali reflexní náramky pro všechny zaměstnance. „Je to jen jeden z malých krůčků pro zvýšení bezpečnosti našich pracovníků, i za něj ale děkujeme,“ vzkazuje vedoucí marketingu Chráněných dílen Charity Opava Ludmila Slaninová. Reflexní prvky, které již dostali všichni zaměstnanci chráněné dílny, nám darovaly také firmy ELEKTROWIN a ASEKOL.

Na sociálních sítích se krátce po nehodě rozběhla vypjatá diskuze upozorňující nejen na vysokou rizikovitost dotčeného úseku silnice, ale také řady dalších silnic v Opavě. Ačkoli v Jaktáři byly před časem zrekonstruovány autobusové zastávky, stále zde chybí přechod pro chodce, stejně jako zde není dostačující veřejné osvětlení nebo chybí značky upozorňující řidiče na riziko pohybu chodců. A především je zde povolena maximální rychlost devadesát kilometrů v hodině. To by se již brzy mělo změnit.

STANE SE

• Opravárna opět otevře 4. března

Od 9 do 17 hodin bude opět v sobotu 4. března zájemcům k dispozici takzvaná Opravárna. Díky tomuto projektu společnosti ASEKOL, Charity Opava a Moravskoslezského kraje bude technik v zelené kontejnerové sestavě před areálem Chráněných dílen Charity Opava na ulici Přemyslovců č. 37 na konci Jaktáře připraven zájemcům diagnostikovat pokazené elektro a v případě menších nenáročných poškození ho rovnou zdarma opravit. Minulý měsíc ji využila řada zájemců, kteří přinášeli k diagnostice lehkou bílou techniku, černou techniku jako televize, mobily, počítače, notebooky a různé audio či video přehrávače. Jednodušší opravy provede technik přímo na místě, ty náročnější a složitější pak zákazníkům s cenou, aby se mohli rozhodnout, zda se jim nevyplatí si raději koupit nový přístroj. Dovoz spotřebičů k opravě je s technikem možno dopředu domluvit na tel. čísle 734 130 467

Napsali o nás

• Opavská doprava je handicapovaná

Tragická nehoda, která se stala v Jaktáři, rozpoutala diskusi o bezpečnosti handicapovaných chodců v Opavě. Podle některých lidí bylo jen otázkou času, kdy k podobné tragédii dojde. Některé opavské komunikace totiž vůbec nezohledňují potřebu zvýšené bezpečnosti provozu v místech se zvýšenou koncentrací zdravotně postižených. (...) V souhrnu by tedy stačilo v Jaktáři posunout dvě cedule a v Opavě jinak nastavit semaforey u dvou přechodů. Proč se o to tedy nikdo nepostaral, když to může být tak jednoduché? Těžko soudit. Mohou být objektivní překážky, které tomu brání. Ale to občané vědět nebudou, dokud nebude vytvořen na magistrátu tým, který se zaměří speciálně na problematiku handicapovaných chodců ve městě. Už tak jsou tady projektové týmy a studie pomalu na každý nákup sponek, tak proč nezřídit jednu z užitečnějších komisí? Je totiž potřeba se za nevidomé na problémy blíže podívat a za němé o problémech nahlas promluvit. Do té doby zůstane doprava v Opavě sama handicapovaná.

REGION OPAVSKO,
7. února 2023

O čem vyprávějí vystavené fotografie

Pořadatelé fotosoutěže MŮJ SVĚT v tomto patnáctém ročníku vyzvali soutěžící fotografy, aby ke svému snímku napsali krátké povídky o tom, koho či jakou situaci zachycuje. Oceněné snímky totiž nesou kromě emotivního obrazového poselství také různé silné příběhy. Letošní vítězné fotografie tak bude na výstavách doplňovat text, který jim určitě dodá další rozměr. S některými příběhy fotografií se můžete seznámit na této stránce, ty zbývající na Vás čekají od 7. března na výstavě v Historické výstavní budově Slezského muzea v Opavě. Srdečně zveme!

Jan Šustr, Žďár nad Sázavou, kategorie Život kolem nás:
„Otec Vladimír, farář farnosti Nanebevzetí Panny Marie a sv. Mikuláše ve Žďáře nad Sázavou předvádí otci Milošovi před poutní mší svatou nové ovládní osvětlení v kostele sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře ve Žďáře nad Sázavou. Scénu osvětluje ranní slunce procházející přes okno zákristie.“

Sérii fotografií pořízených na tradiční Romské pouti na Svatém kopečku u Olomouce, která se uskutečnila na jaře roku 2022 a kterou každoročně pořádá Charita Olomouc, zaslal do soutěže Ondřej Pokorný z Olomouce. Jedna z nich získala druhé místo v kategorii Portrét. „Je na ní řádová sestra čekající s malou svěřenkyňou při modlitbě během mše.“

Pan Pavel se již šest let stará o syna

Autor jedné z fotografií, kterou komise vybrala na výstavu, je Pavel Palkovič z Opavy. Na snímku zachytil svého syna Pavla, o kterého se velmi obětavě stará už téměř šest let od chvíle, kdy se náhle a bez varování vinou krváčení do mozku stal se zdravého kluka s řadou koníčků a mnoha plány do života zcela invalidní člověk odkázaný na pomoc okolí.

„Pavel se jedné srpnové noci v roce 2017 vzbudil s nesnesitelnou bolestí hlavy a upadl do bezvědomí. Diagnóza byla nemilosrdná - spontánní těžké krváčení do mozku. Aby mu lékaři zvýšili šanci na přežití, nechali ho po operaci měsíc v umělém spánku.“

Pavel se poté probudil do jiného světa. Mentálně je sice naprosto v pořádku, ale stal se vězněm vlastního nehybného těla. Od té doby se mnoho dobrých lidí v čele s jeho otcem úspěšně snaží o to, aby se jeho stav krůček po krůčku změnil k lepšímu.“

Richard Bouda, Brno, kategorie Život kolem nás:
„Fotografie vznikla nedaleko města Bachmut, místa, které je v tzv. zóně 0, tedy přímo na frontové linii. Díky Charitě Žďár nad Sázavou jsem mohl na tato místa doručit potraviny, základní medikamenty a další nezbytné potřeby. Jsou to místa, kam se humanitární pomoc dostává velmi pomalu, leckdy vůbec. Lidé vychází ze svých úkrytů, ze sklepů a je pro mě naprostým šokem, že si berou jen to, co opravdu potřebují. 'Ne, to nechte jiným, to já nepotřebuju...' Nad hlavami létají šrapnel, občas dopadají nepříjemně blízko, velmi blízko a hlasitě.“

VÍTĚZOVÉ fotosoutěže MŮJ SVĚT 2023

Kategorie PORTRÉT

1. místo: Pavel Capoušek (Pardubice)
2. místo: Ondřej Pokorný (Olomouc)
3. místo: Zdislava Sovadinová (Opava)

Čestné uznání poroty: Martin Židek (Praha), Soňa Procházková (Třebíč), Zbyněk Čech.

Kategorie ŽIVOT KOLEM NÁS

1. místo: Zuzana Pavelková (Opava)
2. místo: Jan Šustr (Žďár nad Sázavou)
3. místo: Jana Ryplová (Opava)

Čestné uznání poroty: Pavel Capoušek (Pardubice), Richard Bouda (Brno)

Kategorie JAK TO VIDÍM JÁ

1. místo: Jana Hertlová (Opava)
2. místo: Radka Stuchlíková (Uherské Hradiště)
3. místo: Eva Rohovská (Opava)

Autoři dalších fotografií, které budou tvořit putovní výstavu MŮJ SVĚT 2023: Vlasta Bedrichová (Opava), Petra Dvořáková (Chrudim), Petr Kubesa (Opava), Hana Haasová (Vlašovičky), Pavlína Horáčková (Uherské Hradiště), Andrea Fenclová (Písek), Michelle Alonsová (Ústí nad Labem), Pavel Palkovič (Opava), Jana Šubrtová (Jeseník), Lucie Švejdičková (Opava), Michaela Svoreňová (Český Těšín) a Petr Vlček (Nový Jičín).

„Vítězná fotka? Nic aranžovaného,“

říká mistrová naší keramické dílny a čerstvá vítězka fotosoutěže MŮJ SVĚT Zuzana Pavelková

To, že je mistrová charitní keramické dílny Zuzana Pavelková talentovaná keramička, ví řada lidí, kteří si na mnoha místech světa kupují její originální výrobky. Teď ovšem prokázala i talent fotografický, když její snímek získal první místo v 15. ročníku fotosoutěže MŮJ SVĚT. Vítkovská rodačka a dlouholetá pracovnice Charity Opava keramiku vystudovala na Střední umělecké škole v Ostravě a věnuje se jí nejen v práci, ale i ve volném čase.

Někde jsem se dočetl, že jste chtěla být keramičkou už od mala. Jak se to stalo?

Je to tak. Už asi od třetí třídy jsem prohlašovala vedle spolužáků traktoristů a popelářů, že budu keramička. V rodné vesnici se nacházela výroba keramických květináčů – Latkarna, kde to vonělo keramickým prachem a topným olejem. Vyrábělo se z hlíny těžené v „hliníku“ pod vsí. Rodiče zahradníci květináče nakupovali a já jezdila s nimi. Fascinovala mě představa, že i já můžu vytvářet něco tak trvalého.

Věnujete se čajové keramice, máte nějakou další specializaci?

Studium na ostravské umělecké škole a láska k Orientu mě dovedly do čajovny a babiččino bylinkářství začalo probouzet lásku ke všemu, co si můžu v přírodě natrhat a nakopat a ve výsledku si můžu udělat svůj čaj ve vlastní konvičce a misce. V průběhu dvaceti let se má cesta ubírala směrem čajových obřadů a luxusní čajové keramiky Orientu a Jižní Ameriky. Nemůžu opomenout druhou zálibu a to figurální tvorbu a reliéf na užitkové keramice.

Jak jste se vlastně dostala do Charity Opava?

Potřeboval jsem praxi pro přihlášku na vysokou školu, ale tam jsem se nedostala a tak jsem s radostí zůstala a vedla keramickou dílnu po čtyři roky.

Měla jste ale chvíli pauzu, kdy jste pracovala ve společnosti Witzenmann. Co přispělo k tomu, že jste se nakonec vrátila?

Materství. Tehdy už šestiletá dcera se projevila jako komplikovaná osobnost a bylo třeba mít za měštnání jen v režimu ranní. Navíc jsem hledala místo, kde můžu podpořit svou ženskost, přesto že mi to za hydraulickým lisem a u soustruhu velice slušelo.

Ve Vlašovičkách jste byla chvíli spolu s mistrovou Ivou Příbylovou, tuto funkci jste po jejím odchodu převzala. Co to obnáší?

Je to více věcí dohromady. Paní Příbylová byla výbornou učitelkou ve vedení dílny. Naučila mě chápat lidi i samotnou výrobu. To už nejde přijít a nařídít všem výrobu hrnčičků, tak jak jsem zvyklá doma. Byla docela honička hlídat kvalitu výroby a přiměřenou produkci, aby byla pokrytá momentální poptávkou, sezónní zboží a zakázky. Taký to obnášelo stmelovat nesourodou skupinu lidí, motivovat a občas i vytírat potopy. Dílna

se nacházela pod úrovní spodní vody, takže o zábavu bylo postaráno. Teď na to s láskou vzpomínáme.

Jaké to je, učit práci s keramikou lidem, kteří nevidí, nebo mají jen zbytky zraku? Je jejich přístup v něčem zvláštní, obohacující?

Hlína je pro tyto lidi možnost a prostor, to co se jim tak často nenabízí. Je to něco hmatatelného, jako by nový komunikační kanál. Já můžu vymodelovat strom, koně, slunce a oni můžou „uvidět“. Tak stejně oni se mohou podělit o svůj „pohled“ na svět. Pokud se podívám na práci s hlínou v rámci dílny, je moc hezké pozorovat, jak se zlepšuje jemná motorika prstů. Málo v kterém oboru můžou být samostatní a vyniknout, jako třeba Iveta Dunková, která svou keramickou techniku dovedla do dokonalosti a i já se od ní můžu učit.

Poté, co se keramická dílna přestěhovala do nových prostor bývalé STS v v Jaktarži, jste si musela zvykat na nové prostředí. Šlo to?

Jsme tady dvě mistrové, a přesto nacházíme společnou řeč, a za to jsem moc vděčná. Spojení dílen nám otevřelo nové možnosti. Spoustu nového jsem se naučila, je mi to i výbornou školou sebepoznání. Souběžně s přírodní keramikou si stále držíme designovou bílou keramiku z Vlašoviček, v čemž jsme jediní v republice.

Ráda zkusíte nové techniky, povězte nám o tom něco, prosím.

Zdravotní znevýhodnění a omezení jednotlivých zaměstnanců keramické dílny vyžaduje uvažovat jinak. Není to jako vést keramickou dílnu plnou „zdravých“ lidí a stavět na takové lidi výrobu. Společně s panem Tomášem Schaffartzikem a Marií Bennkovou směřujeme ke konkurenci schopné výrobě, která se nám vyplatí. A přesto, že jsme už mnohé změnili, je to velký úkol a díky novým technikám se nám může dařit cíli se přibližovat.

Viděl jsem Vašeho velkého anděla, který dnes zdobí zahradu z davatelky. Kde bychom se ještě mohli s Vašimi díly setkat?

Pokud jsou na mysli mé soukromé práce, řekla bych, že na Pražském hradě, v Argentině, Francii, Japonsku a nevím kde ještě, pro-

tože čaj milují po celém světě a ve své práci mám originální rukopis. Jsou to sice jen malé kousky keramiky, zato přinášejí radost.

Váš výtvarný talent se projevil i ve fotografování, získala jste hned první místo v kategorii „Jak to vidím já“ fotosoutěže MŮJ SVĚT. Fotíte pravidelně, nebo to byla spíše výjimka?

Fotit jsem začala Zenitem 11 už jako náctiletá. Hledala jsem poetiku a zajímavé divy světa kolem nás. Moc mi to nešlo, ale bavilo mě to. Hlavně když jsem se mohla zavířit do sklepa a navíjet si film před vyvoláním a vyvolat si v koupelně černobílé fotky, ale to už je pozapomenutá technika minulosti. Udělala jsem si kurz na focení, asi ve dvaceti letech, abych mohla fotit náročné abstraktní sochy Petra Pavelka. Teď už jen fotím čajovou keramiku a Praktiku BC1 jsem vyměnila za digitální Nikon. Jinak se focení nevěnuji. Byla to náhoda, ale nad soutěží jsem uvažovala celou dobu, co jsem byla ve Vlašovičkách. Dřív nebylo co poslat.

Kde fotografie vznikla?

V katedrále Sv. Barbory v Kutné Hoře ve víru turistů a v hrozbě bouřky. Najednou kolem nás pustilo prázdnou a slunce za okny. Bylo to místo v prvním patře pro odložené sochy. Nic aranžovaného.

Přijdete 7. března na slavnostní vyhlášení výsledků 15. ročníku fotosoutěže MŮJ SVĚT?

Naučila jsem se neříkat nic s určitostí, pak to nevychází, i když si to moc přeji. Proto odpovídám: „Pokud mi to bude dovoleno, moc ráda přijdu i s dcerkou, která je na fotce.“

Oceněná fotografie Z. Pavelkové.

Poděkování i odměny pro koledníky

čítě dobrou masáž zasloužili všichni,“ ocenila jejich obětavost Marie Hanušová.

Nejlepší tříkrálové snímky vyfotili...

Pak nastal čas vyhlásit výherce soutěže o nejlepší tříkrálové foto, do které koledníci poslali více než šedesát snímků. Ceny jim předávali radní Charity Opava Jan Petkov a fotograf a zaměstnanec sociálně terapeutické dílny Radost Petr Kubesa, kteří zastoupili nemocnou redaktorku Terezu Pustkovou. Vítězové obdrželi knižní poukázky do Karmelitánského knihkupectví v Opavě a jejich fotografie otiskne týdeník REGION OPAVSKO, který je partner soutěže. Autory vítězných fotografií jsou: 1. místo Lucie Martínková z Velkých Hoštic, 2. místo Adéla Gracová ze Stěbořic a 3. místo Eliška Latoňová z Oldřišova. Komise také udělila zvláštní cenu za technické provedení Ludmile Kuzníkové z Opavy.

Kdo vyhrál stavebnice LEGO?

Největší vřava se strhla během losování o hodnotné stavebnice lego pro mladší koledníky, a při následném losování o elektroniku a mobilní telefony určené starším

Ve švech praskalo v úterý 7. února v podvečer opavské kino Mír, do kterého přišli na pozvání Charity Opava koledníci letošní Tříkrálové sbírky, aby se zúčastnili slavnostního vyhlášení výsledků, losování o atraktivní ceny a promítání filmu jako odměny. Pokud by ale dorazili všichni, kteří se letos to Tříkrálové sbírky zapojili, muselo by se kino Mír nafouknout na trojnásobnou velikost. Tolik dobrých lidí se letos zapojilo do koledování, které na Opavsku vyneslo úctyhodných 2.785.661 korun.

Wellness masáž si zaslouží všichni

Na své si při losování, které bylo z publika doprovázeno nadšenými

mi výkřiky vítězů a jejich kamarádů, přišli úplně všichni. Moderující Tereza Smolková spolu s koordinátorkou Tříkrálové sbírky Marií Hanušovou nejprve vylosovaly

tři poukazy do charitativního wellness centra jako odměnu za práci koordinátorů v obcích a zasloužilých koledníků z řad dospělých. „Za to, jak se do sbírky zapojují, by si ur-

Takto se usmívali vítězové soutěže o nejlepší tříkrálové foto.

Na menší děti čekala jako odměna stavebnice LEGO...

...a ti starší mohli vyhrát zajímavou elektroniku a mobilní telefony.

Kino MÍR bez nadsázky praskalo ve švech!

úspěšné Tříkrálové sbírky

dětem. Nejprve se losovaly kupóny, které koledníci odevzdávali za každý den koledování. Zde měli největší štěstí v mladší kategorii Elen Švanová (Dolní Životice), Edita Králová (Vávrovce), Mikuláš Hanske (Velké Hoštice), Jakub Laifert (Jaktař), Josef Vajdák (Stěbořice), Julie Dušková (Mikolajice), Adéla Zahlová (Stěbořice), Ondra Laifert (Jaktař), Jakub Stiborský (Litultovice) a Tereza Lhotská (Slavkov). Pak ale dostali šanci vyhrát stavebnici LEGO také všichni přítomní. LEGO si tak mohlo odnést několik dalších šťastlivců.

A elektroniku získává...

Adrenalin na závěr losování stoupal u koledníků ve starší kategorii, které čekala hodnotná elektronika. Radovat se nakonec mohli Sofie Heimová z Hněvošic a Olivie Křivková z Jaktáře, které vyhrály power banku, Jindřich Martinek z Opavy, který si odnesl blue-

tooth sluchátka a Veronika Lenková (koledující v Jaktari) a Kryštof Halfar z Chlebičova, kteří vyhráli bluetooth reproduktor. Nejcennější výhru, mobilní telefon, získali Tonička Pavelková a Ema Jírová z Opavy, Matyáš Moravec z Opavy a Nikola Ondráčková z Opavy.

Na shledanou při Tříkrálové sbírce 2024!

Na všechny koledníky, kterým na závěr poděkoval vedle Marie Ha-

nušové také ředitel Charity Opava Jan Hanuš, pak čekalo malé občerstvení a promítání japonského animovaného filmu Mirai – dívka z budoucnosti. Tím ale poděkování Charity Opava za jejich ochotu zapojit se do dobré věci nekončí. O jarních prázdninách na ně čekalo bruslení na opavském zimním stadionu a v dubnu je pozveme na koupání do aquaparku v Kravařích. Tak zase na shledanou při Tříkrálové sbírce 2024!

Vítězné snímky tříkrálové fotosoutěže

2. místo: Adéla Gracová, Stěbořice

Cena komise: Ludmila Kuzníková, Opava

3. místo: Eliška Latoňová, Oldřišov

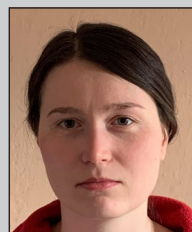

1. místo: Lucie Martínková, Velké Hoštice

OBČANSKÉ JUDO

• Jak pomoci synovi?

Bydlím v bytě s ženou a dospělým synem. Před č a s e m syn přišel o práci a v hledání nové zatím není úspěšný. Čas začal trávit hraním počítačových her a pitím alkoholu ve svém pokoji. S manželkou jsme se snažili si s ním promluvit, ale bezvýsledně. Můžeme mu pomoci? Pavel

Kdybych měla možnost s vámi hovořit, ptala bych se: Kolik je vašemu synovi let? Jak dlouho je bez práce? Z jakého důvodu přišel o práci? Jak dlouho u něj pozorujete zmíněné chování? Choval se takto již někdy v minulosti? Obecně lze říci, že ztráta zaměstnání pro člověka představuje ránu, obzvláště pokud k ní došlo náhle. Ztráta zaměstnání se řadí mezi jednu z nejvíce zatěžujících událostí v životě člověka. Dochází ke změně jeho životního stylu, najednou má více volného času a často neví, jak by ho naplnil. To, jakým způsobem a za jak dlouho se člověk vyrovná se ztrátou zaměstnání, je individuální. Říkám si, že právě hraní počítačových her a pití většího množství alkoholu může představovat způsob, jakým se váš syn s touto ztrátou vyrovnává. Z dotazu však cítím, že tento způsob vnímáte jako problematický. Tážete se, jak byste mohli s ženou synovi ještě pomoci. Někdy postačí, že jste druhému nablízku, dáte mu najevo svou podporu, nabídnete mu opět možnost rozhovoru, neboť to, že se první pokus o rozhovor nezdařil, nemusí znamenat, že by váš syn neměl zájem o své situaci hovořit. Možná potřebuje více času na zpracování této události. Je na místě také zmínit, že váš syn je již dospělý a rozhoduje si o svém životě sám. Pokud v něm chce učinit nějakou změnu, musí dojít k aktivitě z jeho strany. Jako rodiče za něj tedy jeho život žít nemůžete, ale můžete pro něj být v této situaci oporou. Pokud byste si chtěli vy či váš syn o své situaci pohovořit osobně, můžete navštívit naše středisko Naděje. Konzultace probíhají anonymně a bezplatně. Přeji vám hodně sil.

Andrea SCHWANOVÁ,
Naděje – středisko krizové pomoci

••• Krátce

• Anežka v březnu

Celkem třikrát se v březnu sejdou členové Klubu sv. Anežky –dobrovolného sdružení Charity Opava ve svém sídle na Kylesovské ulici 4 v Opavě. Poprvé to bude v úterý 7. března na infomační schůzce, o týden později, tedy v úterý 14. března, zde bude besedovat sociální pracovnice opavského Domu pro seniory Bílá Opava. Zajímavé setkání pak čeká členy Klub sv. Anežky v úterý 21. března, kdy pro ně pronese přednášku na téma „Jan-tar, okno do života hmyzu“ badatel a kurátor entomologických sbírek Slezského muzea v Opavě RNDr. Jindřich Roháček, CSc. Všechny akce začínají v 16 hodin a vstup na ně je zdarma.

• Vosk pro Ukrajinu

Nedopálené svíčky nebo další vosk stále sbírá Charita Opava. Vosk se vozí na Ukrajinu, kde z něho místní lidé vyrábějí takzvané „zákopové svíčky“ pro ukrajinské vojáky a válkou sužované domácnosti odpojené od energií. Podomácku vyrobené svíčky z plechovek od jídla, kartonu a parafínu dokáží svítit až pět hodin, dá se na nich ohřát jídlo a v místnosti mohou zvýšit teplotu až o čtyři stupně. Na jejich výrobu je ale zapotřebí mnoho vosku. Charita Opava ho sbírá pro organizaci Bridge of Ukraine. Jakékoli zbytky nedohořelých svíček můžete přinést na recepci v budově ředitelství Charity Opava na ulici Přemyslovců 26 v Opavě-Jaktaři.

••• Zajímavosti

Radost zve na nákupy i kávu a zákusek do svého jarního obchůdku

Jarní a velikonoční dekorace, výrobky ze dřeva, šité výrobky, výrobky z keramiky nebo papírových ruliček a mnoho dalšího originálního zboží pro Vás připravili ve svém Jarním obchůdku v Jaktaři klienti sociálně terapeutické dílny Radost. Jarní obchůdek navazuje na loňský prodej vánočních výrobků Radosti, který se setkal s velkým zájmem veřejnosti. Otevřeno bude mít každý pracovní den v sídle Radosti na ulici Přemyslovců 26 v Jaktaři od 21. března do 5. dubna od 8 do 14.30 hodin. Kromě toho ale Radost nabídne i několik dnů s prodlouženou prodejní dobou od 8 do 17 hodin, kdy bude zároveň s obchůdkem v provozu také cvičná kavárna. Zde si můžete v úterý 21. března, ve středu 29. března a v pondělí 3. dubna kromě nákupu také objednat výbornou kávu a něco sladkého na zub a nechat se obsloužit klienty Radosti.

••• Rozloučili jsme se

Rozloučili jsme se s Milanem Martínkem

Naposledy jsme se ve čtvrtek 9. února v opavské smuteční síni rozloučili s naším kamarádem a spolupracovníkem Milanem MARTÍNKEM. Milan, který byl součástí Charity Opava téměř od jejího počátku, tragicky zahynul 3. února ve věku 58 let. Budeme vzpomínat.

••• Kázačky

• Otázka nemoci

Letos to bude deset let, co nás po tragické nehodě opustil otec Jožka Motyka, stěbořický kněz a spirituál Charity Opava. Při této příležitosti budeme přinášet jako vzpomínku na tohoto vzácného člověka takzvané „kázačky“, úryvky z jeho kázání.

Na otázku nemoci lze pohlédnout ještě i jiným způsobem. Měl jsem jednu dobrou starší ženu, která taktéž byla hodně nemocná, a přesto pořád dál chtěla všem pomáhat a uklízet kostel. A když jsem viděl její vnitřní sílu a lásku, právě této nemocné ženě jsem svěřil své povolání. A věřím, že je to právě ona a její nemoc, která mi vyprosila mnoho pozhnání a Boží pomoci. A možná právě bez její pomoci bych tady dnes nestál. Dnes se za mě přimlouvá přímo z nebe. Vím to.

Josef MOTYKA

••• Krátce

• Zveme na mši za Charitu Opava

Pravidelná mše za Charitu Opava proběhne tak jako vždy první čtvrtek v měsíci, tedy 2. března ve 14 hodin v opavském kostele sv. Vojtěcha. Charita Opava na ní zve své zaměstnance, klienty, dobrovolníky, spolupracovníky, ale také všechny další zájemce. V dubnu připadne na první čtvrtek v měsíci Zelený čtvrtek, proto tentokrát mši svatou za Charitu Opava výjimečně vyneseme.

••• Listárna

Děkuji za štědrost!

Děkuji! Za co? Za vaši nesku-tečnou štědrost. Vím, že poslední týdný a měsíce nebyly vůbec lehké. I přes to se na Opavsku, Hlučinsku a Vítkovsku podařilo vybrat v rámci Tříkrálové sbírky přes 6 milionů korun!

Většina peněz zůstane právě na projekty v našem regionu. Například Charita Hlučín peníze plánuje využít na nové

elektricky pohovatelné postele, elektrické bio lampy či odsávačky. Peníze pomohou také ošetrovatelské službě, díky které je zajištěna kvalitní péče o nemocné v jejich domácnostech. V neposlední řadě půjde část výtěžku na spolufinancování nákupu auta pro přepravu lidí na vozíku.

Charita Opava peníze plánuje využít na pomoc seniorům a vážně nemocným pacientům,

kterým charitní terénní služby pomáhají v domácím prostředí, pomohou se zlepšením pracovních podmínek a zázemí zrakově postižených a nevidomých masérů v charitním Wellness centru.

Velký díky patří také všem koledníkům, koordinátorům z obcí, měst a farností a organizátorům nejen z Charity.

Herbert PAVERA, senátor

Pište nám! Listárna zpravodaje Domovník je určena Vaším názorům, připomínkám a postřehům. Své příspěvky pošlete na adresu: mludek@charitaopava.cz. Těšíme se na ně!

DOMOVNÍK

DOMOVNÍK. Vydává Charita Opava, Přemyslovců 26, 747 07 Opava, pro své zaměstnance, dobrovolníky a příznivce. Evid. číslo MK ČR E 23233. Tel. 553 612 780, e-mail: mludek@charitaopava.cz, www.charitaopava.cz. Charita Opava je členem Okresní hospodářské komory Opava a její činnost je certifikována podle norem ISO 9001 a 14001. Březen 2023.

Naši činnost podporují:

